

Ročník 16

LISTOPAD 2006

Cena Kč 5,-

Výsledky Komunálních voleb 2006 ve Křemži

Ve volebních seznamech bylo zapsáno celkem 2084 voličů, počet vydaných úředních obálek činil 1096 a odevzdaných 1095, což činí 52,54 %- ní účast voličů. Celkový počet platných hlasů činil 15 329.

Z těchto 15 329 hlasů obdržely:

ODS	6947 hlasů	tj. 45,31 %
KDU – ČSL	2895 hlasů	tj. 18,88 %
SNK	3994 hlasů	tj. 26,05 %
PB	1493 hlasy	tj. 9,73 %

Na základě těchto výsledků byly přiděleny volebním stranám mandáty:

ODS	získala	7 mandátů
KDU-ČSL	získala	3 mandáty
SNK	získalo	4 mandáty
PB	získal	1 mandát

Podle přidělených počtů mandátů volebním stranám, počtu získaných hlasů jednotlivých kandidátů a pořadí na kandidátních listinách byli zvoleni a získali mandát do zastupitelstva obce Křemže tyto kandidáti:

Za ODS

Ing. Josef Troup
Mgr. Jana Cipínová
MUDr. Václav Koudelka
Marcela Bartošová
RNDr. Stanislav Waldauf
Jaroslav Novák
Mgr. Pavel Krigar

Za KDU-ČSL

Ing. Petr Ježek
Vladislava Troupová
Václava Bartošová

Za SNK

Václav Bürger
Ing. Otta Šandera
MVDr. Jan Malásek
Marie Šestáková

Za PB

František Hruběš

KŘEMÍLEK SLAVÍ 5. NAROZENINY !

Srdečně Vás zveme na

Den otevřených dveří

spojený s oslavou 5. narozenin klubu Křemílek.

Přijďte s námi slavit **ve čtvrtek 23.11.2006 od 9.00 do 11.30.**

Pro děti je připraven velký narozeninový dort a drobné dárky,
pro dospělé chutné občerstvení.

Klub Křemílek, Dům služeb, Křemže

PŘÁVNÍK RADI

Parkujete někdy svá vozidla mimo svoji garáž, např. na hlídaném parkovišti? Pokud ano, možná Vás budou zajímat další řádky. Dne 31. 4. 2004 vynesl Nejvyšší soud České republiky poměrně zajímavý rozsudek který se podstatně týká právní definice hlídaného parkoviště. Dle názoru Nejvyššího soudu České republiky totiž: *"Hlídané parkoviště nemusí být oploceno, obestavěno či jinak zabezpečeno proti vstupu neoprávněných osob. Rozhodující je, zda je provozována kvalifikovaná činnost - taková, při níž jsou zaparkované dopravní prostředky provozovatelem střeženy a za pomoci personálu, technického vybavení či kombinace těchto prostředků chráněny před neoprávněným vniknutím a odcizením či poškozením."* Tento soudní výrok na první pohled nic zvláštního nepřináší, ale má poměrně zásadní dopad na odpovědnost provozovatelů tzv. hlídaných parkovišť za škodu.

Nejvyšší soud ČR před tím, nežli vynesl tento výrok, řešil spor žalobkyně se žalovaným, kdy se žalobkyně domáhala náhrady škody ve výši 519.223,- Kč s příslušenstvím, která jí měla vzniknout odcizením osobního motorového vozidla Audi A6 z placeného a kamerovým systémem střeženého parkoviště provozovaného na letišti, které provozuje žalovaná. Výše škody je představována obecnou cenou vozidla 1.397.660,- Kč po odečtení pojistného plnění ve výši 880.437,- Kč a vynaloženými náklady na znalečné ve výši 2.000,- Kč.

Žalovaná nesouhlasila s tím, že by za vzniklou škodu odpovídala objektivně, neboť jí provozované parkoviště nebylo parkovištěm hlídaným. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že parkoviště je vybaveno automatizovaným systémem vjezdu a placení parkovného u výjezdu, přičemž kamery umístěné u vjezdu a výjezdu parkoviště monitorují situaci, umožňují řešit potíže zákazníků s obsluhou systému, zabraňují tvoření front a celkově zrychlují provoz, čímž přispívají k bezpečnosti letového provozu. V minulosti bylo placení na parkovišti zajišťováno pomocí pracovníků letiště, po změně postupu při vybírání parkovného sice ztratily budky umístěné na parkovišti smysl, avšak nebyly odstraněny.

Podle názoru žalované se nejedná o stanoviště ostrahy a přítomnost pracovníka letiště v budkách v době zjištění krádeže měla zajistit pouze kontrolu placení parkovného za účelem bezproblémového provozu. Zákazníci jsou ostatně o charakteru parkoviště informováni jak na tabulích u vjezdu, tak na lístcích vydávaných u závor.

Prvoinstanční soud žalobu zamítl a vyšel ze zjištění, že dne 1. 2. 2000 odstavila žalobkyně osobní automobil Audi A6 na placeném parkovišti před terminálem Sever letiště R. provozovaném žalovanou a že po návratu z pracovní cesty dne 4. 2. 2000 zjistil, že se vozidlo na parkovišti již nenalézá. Automobil byl zaparkován u budky, kde byly umístěny kamery. Na přední straně parkovacího lístku přitom bylo výslovně uvedeno, že „odstavné plochy nejsou hlídaným parkovištěm“, na zadní straně pak, že „nájemné za odstavení vozidla se má platit v automatických pokladnách umístěných u výjezdu z odstavných ploch“. Soud dospěl k závěru, že parkoviště provozované žalovanou před terminálem Sever letiště R. není hlídaným parkovištěm a že proto není dána její odpovědnost za škodu, která vznikla žalobkyni v souvislosti s odcizením vozidla Audi A6. Ustanovení § 435 obč. zák. neklade

důraz na oddělenost či uzavřenost parkovací plochy na rozdíl od ustanovení § 433 odst. 1 obč. zák., a proto parkoviště nemusí být oploceno či obestavěno, aby však provozování parkoviště bylo možno považovat za jiný podnik podobného druhu ve smyslu uvedeného ustanovení, musí jít o činnost kvalifikovanou, tj. takovou, při níž jsou zaparkované dopravní prostředky provozovatelem střeženy (tzv. hlídaná parkoviště). Za provozovatele hlídaného parkoviště je podle názoru prvoinstančního soudu třeba považovat toho, kdo objektivně disponuje k tomu způsobitelným zařízením a kdo zároveň za použití takového zařízení fakticky vyvíjí kvalifikovanou činnost spočívající v umístění a následném zabezpečení věci. Vedle posouzení technických parametrů takového zařízení je rozhodující i zjištění, zda v konkrétním případě šlo právě o výkon činnosti nesoucí rysy provozu hlídaného parkoviště či obdobného zařízení, anebo zda žalovaná nabízela pouze možnost zaparkování na ploše k tomu vyhrazené. Žalobkyně podle prvoinstančního soudu neprokázala, že parkoviště, na kterém bylo odcizeno její vozidlo, bylo parkovištěm hlídaným, neboť z informačních tabulí umístěných při vjezdu na parkoviště a při výjezdu z parkoviště a dále z údajů na parkovacím lístku vyplývalo, že parkoviště v rozhodné době střeženo nebylo, přestože zde byly umístěny kamery a budky u vjezdu a výjezdu. Ty však měly sloužit pouze k zajištění plynulosti provozu a placení parkovného prostřednictvím automatu.

Prvoinstanční soud věc uzavřel tak, že vztah mezi žalobkyní a žalovanou je vztahem nájemním ve smyslu ustanovení § 663 obč. zák., když žalovaná dala žalobkyni do nájmu na určitou odstavnou plochu pro zaparkování automobilu - poplatky za odstavení vozidel jsou tedy koncipovány jako nájemné!! Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že žalobu žalobkyně posoudil tak, že je co do základu naopak v plném rozsahu po právu. Podle názoru odvolacího soudu naopak vyšlo najevo, že žalovaná je provozovatelem předmětného parkoviště a v souvislosti s ochranou mezinárodního civilního letectví před protiprávními činy je podle zprávy ministerstva dopravy

a spojů ze dne 8. 10. 2001 provozovatel mezinárodního letiště povinen kontrolovat veřejné prostory, jimiž je i veřejně přístupné parkoviště přesto, že rozsah a způsob kontroly není blíže právním předpisem upraven, neboť spadá do bezpečnostního programu provozovatele letišť, který není zveřejnitelný. Dle názoru odvolacího soudu soudní praxe dovodila, že parkovištěm, které lze z hlediska ustanovení § 433 odst. 1 obč. zák. považovat za prostory určené k uložení věcí, je uzavřené prostranství. Pokud ubytovatel parkovištěm tohoto druhu nedisponuje, odpovídá za škodu podle § 435 obč. zák. v případě, že provozování parkoviště představuje činnost kvalifikovanou, tedy takovou, při níž jsou zaparkované dopravní prostředky provozovatelem střeženy. Předmětné parkoviště provozované žalovanou tyto znaky splňuje, neboť je situováno v uzavřeném prostranství, automobil do něho může vjet a vyjet z něho výlučně jen přes uzavíratelnou závoru a nadto je střeženo a monitorováno kamerovým systémem, umístěným v bezprostřední blízkosti obou závor. Z tohoto pohledu je pak podle odvolacího soudu nerozhodné, zda v prostoru pro hlídače byl v době krádeže hlídač skutečně přítomen, a nemůže jít k tíži poškozeného, že žalovaná kamerový záznam neuchovává pro další bezpečnostní využití.

Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalovaná, která byla v první instanci úspěšná a ve druhé instanci nikoli mimořádný opravný prostředek tzv. dovolání, které odůvodnila tím, že smyslem celého zařízení parkoviště je pouze zabezpečit řádné placení nájemného za parkovací místo a zajistit plynulý provoz na komunikaci. Dále neúspěšná žalovaná namítla, že při vjezdu na parkoviště si každý řidič musí z automatu vyzvednout lístek s vyznačeným časem vjezdu, před odjezdem na jeho základě v letištní hale zaplatit příslušnou částku a do stanovené doby poté týž lístek vložit do automatu u výjezdu. Jediným signálem pro otevření jedné či druhé závor je tedy odebrání resp. vložení parkovacího lístku. Pokud někdo na parkoviště vjede s jedním vozidlem a po řádném zaplacení vyjede s jiným, které si tam např. zaparkoval již dříve, automat tuto změnu nezaregistruje a výjezd bude řidiči umožněn. Jediným

smyslem celého zařízení je totiž opět právě to, aby bylo zaplacené nájemné za jedno parkovací místo, které vyjíždějící automobil po určitou dobu zabíral.

Úspěšná žalobkyně ve vyjádření k dovolání žalované namítla, že provozování parkoviště tak, jak je provádí žalovaná, je činností natolik kvalifikovanou, že se jedná o podnik podobného druhu jako garáž a žalovaný nese odpovědnost za škodu vzniklou žalobci odcizením vozidla. Navrhla, aby bylo dovolání zamítnuto.

Dovolací soud došel definitivně k těmto závěrům :

☞ Argumentu odvolacího soudu, že v dané věci předmětné parkoviště splňuje znaky hlídaného parkoviště kromě jiného i proto, že je situováno v uzavřeném prostranství tak, aby do něj bylo možno s vozem vjet pouze přes uzavíratelnou závoru, nelze přisvědčit.

☞ Ustanovení § 435 obč. zák., jímž se jedinež objektivní odpovědnost žalované za škodu může řídit, totiž důraz na oddělenost či uzavřenost parkovací plochy neklade (nepoužívá na rozdíl od ustanovení § 433 odst. 1 obč. zák. pojmu prostory), a proto je třeba dojít k závěru, že parkoviště nemusí být nutně oploceno, obestavěno či jinak zabezpečeno proti vstupu neoprávněných osob, aby bylo možno provozovat je jako parkoviště hlídané.

☞ Na druhé straně ani případná uzavřenost parkovací plochy sama o sobě charakter hlídaného parkoviště nezakládá.

☞ Rozhodující je, jaké rysy má provozovatelem fakticky vykonávaná činnost, tedy jaké služby za poplatek zákazníkům nabízí.

☞ Aby provozování parkoviště bylo možno považovat za jiný podnik podobného druhu ve smyslu citovaného ustanovení, musí jít o činnost kvalifikovanou - takovou, při níž jsou zaparkované dopravní prostředky provozovatelem střeženy, tedy za pomoci personálu, technického vybavení či kombinace těchto prostředků chráněny před neoprávněným vniknutím a odcizením či poškozením.

☞ Na povaze parkoviště přitom nemůže nic změnit fakt, že parkování je v něm umožněno za

úplatu, neboť pro takový výklad neexistuje opora v zákoně ani v judikatuře.

S provozováním nehlídaného parkoviště však ustanovení § 435 obč. zák. objektivní odpovědnost provozovatele za škodu nespojuje, proto rozsudek odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Nakonec Nejvyšší soud České republiky soud rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dodnes mi bohužel není znám pravomocný výsledek celého sporu, ale není pravděpodobné, že by nakonec byla žaloba žalobkyně

úspěšná. Jen pro závěr a zajímavost nakonec - osobní automobil se za obvyklý dopravní prostředek k cestě do zaměstnání nepovažuje. Zaměstnavatel by odpovídal za škodu způsobenou na tomto voze jen tehdy, kdyby jej převzal do zvláštní úschovy, např. v garážích či na hlídaném parkovišti v areálu podniku. O zvláštní úschovu se však nejedná, jestliže zaměstnavatel jen mlčky toleruje parkování kupř. na dvoře areálu. Pak by odpovídal jen do částky 5.000,- Kč. Zaměstnavatel vůbec neodpovídá za škodu vzniklou na parkovišti, řekněme před vstupem do podniku, jestliže jej sám neprovozuje.

JM

ZPŮSOBY PTAČÍHO LETU

o ptačím ovládnutí vzdušného prostoru poněkud obecnější ráz, ráda bych se tentokrát věnovala způsobům ptačího letu trochu blíže.

Je celkem zajímavé, že nejjednodušším a zřejmě i vývojově nejstarším způsobem letu je tak zvaný **let klouzavý**. Klouzání vzduchem nevyužívají jenom ptáci. Dostatečně velké nosné plochy těla zabraňující přímému pádu mají vytvořeny například i některé druhy žab, plazů i savců (např. vakoveverky). Tento způsob letu s úspěchem využívá i člověk při bezmotorovém létání.

Klouzavý let je energeticky velmi výhodný – ptáci při něm nespotřebují téměř žádnou svalovou energii. Jde vlastně o pozvolný pád těla ptáka k zemi. Úhel, pod kterým pták klesá, určuje jeho schopnost klouzání. Holub například na devadesátimetrové trati ztrácí 10 m výšky, orel skalní uletí při ztrátě 10 výškových metrů vzdálenost 170 metrů a exotický albatros dokonce 200 metrů! Na plošném zatížení křídel závisí rychlost, se kterou mohou jednotlivé druhy ptáků klouzat. Čápi a velcí dravci mají díky svým širokým a dlouhým křídům plošné zatížení malé a mohou proto vzduchem klouzat velmi pomalu. Klouzavého letu však hojně využívají i kurovití ptáci, kteří jinak v letových schopnostech nevynikají (všichni si asi dovedeme vybavit vyplašeného bažanta, který prudkými pohyby křídel rychle vzlétne do určité výšky a pak se snaží klouzavým letem uniknout co nejdále potenciálnímu nebezpečí). Někteří ptáci využívají efektu klouzání i ke zrychlení svého letu směrem dolů, například při úniku či útoku na kořist.

Z klouzavého letu se bezesporu vyvinul další způsob ptačího letu – **plachtění**. Při tomto způsobu pohybu se ptáci naučili využívat sílu stoupavých vzdušných proudů. Vstupné proudy (termika) vznikají za určitých okolností při ohřívání vzduchu nad pevninou. Ptáci, kteří se úspěšně přizpůsobili klouzavému letu, jsou zároveň i výbornými plachtaři. Často se teplým vzduchem nechávají vznést až do výšky několika tisíc metrů (husa indická byla zastížena ve výšce 8 000 metrů a absolutním rekordmanem je africký sup Ruppellův s výškou 11 300 m). Klouzavým letem pak mohou rychlostí okolo 50 km/h doletět 6-12 km. Udává se, že ve srovnání s letem za pomoci mávání křídel je k plachtění zapotřebí jen asi 3-5% energie svalů. Například u nám dobře známých čápů bílých ovlivnilo dokonalé přizpůsobení letu plachtěním i jejich tahové cesty. Protože teplé stoupavé proudy se vytvářejí pouze nad pevninou, nelétají čápi bílí do svých zimovišť přes Středozemní moře, ale táhnou přes Bospor či Gibraltar. Stoupavých proudů vznikajících za jedoucí velkou lodí umějí s úspěchem využívat například rackové, kteří tak bez nejmenší námahy sledují zád lodí po mnoho kilometrů.

Plachtění je však z výše uvedených důvodů (velká a široká křídla) výsadou pouze větších ptáků (zhruba od velikosti kavky). Většina druhů ptáků se ve vzduchu musí spoléhat na sílu vlastních svalů. Pohybují se pomocí mávání křídel. Tomuto z našeho pohledu nejtýpističšímu pohybu u ptáků říkáme **let veslovací** (ptáci při něm v podstatě plavou vzduchem jako řídkou tekutinou). Při běžném pozorování letícího ptáka se může zdát, že jeho křídla se pohybují ve směru nahoru a dolů. Na zpomaleném záběru např. filmové kamery je však zřejmé, že křídla letícího ptáka ve skutečnosti opisují ve vzduchu jakousi elipsu. Pomocí moderní techniky se podařilo například zjistit, že za 1 sekundu udeří bažant křídly asi 10x, kachna 5-10x, kos 5-6x, sovy 4x, káně 3x, sokol 5x, čáp a volavka 2x. Bylo také zjištěno, že celou mechaniku křídel kontroluje na 50 svalů, které pracují při natáčení jedné a druhé letky (křídla) nezávisle na sobě. To umožňuje ptákům dosahovat jak vysoké letové obratnosti, tak i schopnosti výrazně měnit rychlost letu, aniž by to ovlivnilo jejich stabilitu.

Zvláštním typem letu je **let třepetavý**. Klasickým příkladem je již posledně zmiňovaná poštołka, která dovede „stát“ ve vzduchu a vyhlížet kořist i několik dlouhých minut. Podobně jako poštołka si tento způsob letu oblíbili i jiní dravci, rybáci, někteří ledňáčci a tuhyčí. Schopností zastavit na místě jsou známi

Tak se nám nepozorovaně, maskován stráněmi vyhřátými odpoledním sluncem, přehoupal z léta podzim. Všimli jste si?

Taky se vám do duše se žlutnoucím listím vnutil takový teskný těžko definovatelný pocit vonící dálkou? Mně se to v tuto dobu přihodí vždycky. Při pohledu na zářivě modrou oblohu počítám, kolik vlaštovek a jiříček už dalo sbohem svým rodným chalupám, až jednoho rána už neobjevím ani jedinou. Prázdná a ticho. Na střeších se ještě nějaký ten týden budeme potkávat s pohupujícími se ocásky konipasů a tu a tam ještě do říjnového rána něžně zaskřípá rehek domácí, ale i ti pomalu, nenápadně ale jistě, jednoho dne vzlétnou abychom se s nimi opět setkali až na jaře.

Letos jsem s jiříčkami odlétajícími na jih zažila zajímavé setkání. V alpském průmysku využílo protahující hejnoteploho počasí vytvářejícího vzestupné proudy a vystoupalo do výšky téměř 2 000 metrů. Jak hezké, nechat si ty milé poutníky prolétávat kolem hlavy, naslouchat jejich bezstarostnému čířkání a myslet si, že jsou to právě ty „naše“, s kterými jsme strávili pod jednou střešou celé léto! O dva dny později, kdy pro mhu a déšť nebylo vidět na krok, jsem je ještě při cestě městem zahlédl, jak křídlo vedle křídla poposedají pod mostní konstrukcí čekající na lepší počasí pro náročný přelet nad vysokohorským masivem. Tak jsme se rozloučili. Kdoví kde a jak, ale určitě v dubnu nashledanou.

Protože posledně mělo naše povídání

i někteří malí pěvci, například rehci a lejsci.

Nejdokonalejšími letci v ptačí říši jsou však bezesporu kolibříci. Využívají tzv. **let vířivý**, který je energeticky vůbec nejnáročnějším způsobem pohybu ve vzduchu. Za pomoci videotechniky se podařilo zjistit, že tyto droboučcí ptáci dosahují běžně u jiných ptáků naprosto nedostižné frekvence 50-90 úderů křídla za sekundu. Nejenže dovedou létat dopředu, do stran a zastavit na místě; jako jediní v ptačí říši dovedou také létat dozadu.

I ostatní druhy ptáků jsou však schopny úctyhodných leteckých manévřů, které využívají nejen při sběru či lovu potravy, ale i například při zasnubách. Základní nutností každého letícího ptáka je schopnost brzdit rychlost letu. Nejkritičtější manévrem bývá přistávání. Snazší přistávání mají ptáci s malým plošným zatížením křídel (ti si bez úhony mohou dovolit radikální snížení letové rychlosti těsně před přistáním). Ptáci s velkým plošným zatížením křídel (zejména vodní ptáci) přistávají většinou na vodě. Například labuť, husy a kachny jsou typickými představiteli této skupiny. Při přistávání na vodní hladinu vytrčí nohy vpřed a jako vodní lyžaři klouzají určitý úsek po hladině.

Stejně jako přistávání je pro některé těžší druhy ptáků náročným leteckým manévrem i samotný start. Mnohovodních ptáků si do vzduchu pomáhá prudkým rozběhem. Těžší druhy pozemních ptáků si při vzletu pomáhají několika poskoky. Ptáci s velkými křídly jednoduše „padají“ do vzduchu z vyvýšeného místa. Malým ptákům stačí jen prudší odraz nohou.

Husy, kachny a další těžší ptáci jsou navíc známi tím, že létají v tzv. formacích (nejčastěji ve tvaru V nebo v řadách). Členové hejna se za sebe zařazují vždy za špičky křídel předcházejícího členu. Proud vzduchu od jeho křídel pomáhá jedinci za ním odstraňovat aerodynamický odpor a ušetří mu často až 50% energie. Je známo, že na špičce formace se ve vedení jedinci pravidelně střídají.

Ostatním neletovým (avšak stejně zajímavým) způsobům pohybu ptáků jako například pohybu po zemi, šplhání, plavání a potápění se budeme věnovat příště.

Do té doby přeji co nejvíce pěkných dnů k vycházkám do podzimní přírody; při troše štěstí třeba i s třepotající se poštolkou na bezmračném nebi.

B. Kolaříková

PODZIMNÍ VYCHÁZKA

Opět jsme zahájili nový školní rok, přivítali nové děti a jejich rodiče. Na našem zářijovém setkání rodičů a učitelek MŠ jsme opět plánovali akce, které se rodičům líbí a chtěli by je opakovat. Opět jsme se zaměřili na podzimní a jarní vycházku.

Měli jsme dilema, kam letos vyrazíme. Bylo podáno několik návrhů, než se ozvala maminka nového dítěte, paní Čejková: „Nechcete se podívat k nám?“

Při dotazu, co nám může ukázat, nabídnout, skromně poznamenala, že koně a pěknou přírodu. Všichni rodiče byli pro. Jednalo se o Hamr u Křemežského potoka, kde má paní Čejková jezdecký klub „Pet Horses“. Zvolili jsme termín. Abych se přesvědčila, jak se do Hamru dostaneme nejlépe (protože se přihlásily i maminky s kočárky), šla jsem na průzkum.

Závěr byl – dvě varianty:

- a) **rodinná jízda na kole po silnici**
- b) **cesta povodím Křemežského potoka.**

Rodiče si mohli vybrat. Dostavilo se 10 dětí a jedno miminko. S 1. skupinou, to je cyklisticky, se vydala paní učitelka Koflerová, zbývající pěšáci šli s paní učitelkou Svobodovou. Nejmladší účastnice pochodu, půlroční Magdalena Šebelková, se vezla v kočárku.

Rozesmál nás malý Kubík Nováků, kterého tatínek nesl „na koni“ a on mu tam usnul.

Než naše pěší skupina dorazila, cyklisté zatím nanosili dříví z lesa a připravili ohniček. Po šťastném shledání měly děti možnost si pohrát na pískovišti a na malém hřišti. Rodiče si povídali a paní Čejková nás překvapila občerstvením, než připraví koně. Dostali jsme teplý čaj, kávu, i na svažené víno pro rodiče byl čas.

Po osvěžení následovala jízda na koních. Přesvědčili jsme se, že paní Čejková není jenom chovatelka koní, ale i závodnice na koni, která své práci rozumí a má zkušenosti s výcvikem koní a jezdců. Děti byly nadšené, svezly se dvakrát a nechtělo se jim ze hřbetu koně dolů. Na závěr nám paní Čejková předvedla drezúru na koni, kterou jsme všichni ocenili potleskem.

Nakonec nechybělo ani opékání buřtíků a předávání diplomů a sladkých odměn. Vše probíhalo v příjemné atmosféře a myslíme, že byli spokojeni jak rodiče, tak jejich děti. Také jsme si mohli prohlédnout celé hospodářství, koně, hřibátko, psy (chovná stanice psů), kočky, kachny. Co více si přát pro děti. I když sluníčko nesvítilo, přesto jsme byli všichni v pohodě a děti se vracely zdravě unavené. Tímto chceme poděkovat paní Čejkové za krásné odpoledne a máme všem vyřídit, že mohou její jezdecký klub kdykoliv navštívit a bude jim umožněna jízda na koni pod odborným dohledem.

**- vedoucí Svobodová Jana,
učitelka MŠ Chlum -**

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ ŠKOLNÍ JÍDELNY

Dne 13.10. se uskutečnil den otevřených dveří školní jídelny, kde se všichni naši spoluobčané měli možnost přesvědčit, jakým způsobem byly investovány peníze vyčleněné na rekonstrukci školní jídelny. Stavba byla realizována v nebyvale krátké době, totiž během hlavních školních prázdnin.

V NOVÉ JÍDELNĚ NÁM CHUTNÁ

Jaké to je, když nevaří školní jídelna, si vyzkoušeli celý měsíc září žáci základní školy. Od začátku října už je tomu jinak. Přivítala je jídelna úplně jiná. Za 106 dní nastala obrovská změna. Kdo z vás využil možnosti navštívit školní kuchyni s jídelnou 13.října odpoledne, určitě obdivoval velký kus práce.

Žáci se tedy konečně dočkali. Paní kuchařky zahájily oblíbenou svíčkovou. Zvykají si na nové zařízení, předtím neznámé přístroje a vedou si skvěle. Nepotřebovaly čas na zaučenou a rovnou se postavily do nové kuchyně a začaly vařit ve velkém. A vaří dobře! Ti menší si zvykají na jiný způsob výdeje, starší se sžili okamžitě. Doufám jen, že svým chováním pěkné prostředí nezneprůjemní ostatním.

A kdo za novou jídelnou stojí? Samozřejmě Obec Křemže, která byla investorem a zadavatelem. Bez stavební firmy SEXTA a především obětavého a zkušeného stavbyvedoucího pana Jiřího Honetschlegera bychom asi také ještě neobědvali. Na stavbu dohlížel k našemu prospěchu pan Ing. Houška. Byl opravdu nesmlouvavý a jeho oči zaznamenaly i drobné nedostatky. Ti všichni se podíleli na stavbě. Při dokončovacích pracích jim v patách stále byly naše kuchařky, vše kontrolovaly, důkladně promýšlely. Vždyť nezařizovaly kuchyni a jídelnu jen na nějaký jeden rok. Nakonec je čekal ještě velký úklid a 2.října byla generálka. První oběd. Od té doby se stále zdokonalují a opravují, stěhují. Děti to ale už nevědí. Každý den je přece čeká chutný oběd.

Dagmar Koubová

NEMÁTE ČAS UVAŘIT?

Nově zrekonstruovaná školní kuchyně ZŠ a MŠ Křemže nabízí
od ledna roku 2007
možnost odběru oběda za **cenu 43,- Kč.**

Zájemci se mohou přihlásit telefonicky na čísle **380 742 171**
nebo osobně u vedoucí ŠJ p. Krnínské v kanceláři jídelny
(proti ředitelně) **do 8. prosince 2006.**

KOUSEK ZDI PRO AFRICKOU ŠKOLU

Ve **čtvrtek 12. října 2006** jsme uspořádali na křemežském náměstí sbírku „Postavme školu v Africe“. Připojili jsme se tak k celostátní akci pořádané nadací Člověk v tísni. Díky Obecnímu úřadu a Službám obce Křemže jsme získali důstojný prostor pro instalaci výstavy fotografií, ochutnávku afrického pokrmu, promítání spotů o Etiopii a organizaci her pro děti.

Po úvodním zahájení vyrazily skupiny našich malých i větších skautíků vybírat příspěvky do ulic Křemže. Ostatní členové skautského oddílu organizovali v základním stanu program a prodávali trička s logem sbírky. Akci jsme díky technickému zázemí zapůjčenému z Gymnázia v Českém Krumlově mohli zakončit večerním promítáním dokumentárního filmu Ethiopia Live Aid v sále radnice.

Díky Vám, kteří jste přispěli na třetí ročník akce „Postavme školu v Africe“, jsme na konto sbírky odeslali 12.231,50 Kč. Za trička, která jsou stále ještě v prodeji, jsme dosud na Afriku vybrali 11.350,- Kč. Celková částka 23.581,50 Kč představuje přibližně 1965 cihel pro další školu v Etiopii.

Máme velkou radost a jsme hrdí na to, že lidé v Podkletí nejsou lhostejní k osudu druhých.

**Za skautský oddíl
Olga Thamová**

POZNÁVEJME PLEMENA PSŮ

CHIHUAHUA - Čivava

Přestože je to doslova kapesní pes, není to žádná hračka, ale pes každým coulem. Jsou lidé, kteří se mu posmívají, tak jako krysaříkům, pinčům a jiným mrňousům. Jenomže i v psím světě musí být malí a velcí.

Bohužel oblast původu těchto pejsků se nedá přesně

určit. Jedna teorie říká, že pochází z Egypta, další tvrdí, že pochází z Číny. Mluví se i o tom, že připluli do Nového světa na lodích Vikingů.

Oficiálně je jejich domovem Mexiko, protože zde bylo nalezeno nejvíce archeologických vykopávek,

kteří pro historii čivavy mají nějaký význam. Říká se, že první čivavy objevili Američané právě v Mexiku. Jméno dostalo toto plemeno podle severní provincie v Mexiku CHIHUAHUA.

Dějiny plemene Čivava jsou opředeny mnoha legendami, vymyšlenými historkami, takže je těžké dokázat, co je pravda a co nikoliv.

Jedna verze říká, že předek čivavy byl pes nazývaný „techichi“ mexických Toltéků, kteří osídlili Mexiko před Aztéky a byli zemědělci. Jejich božstvem byl opeřený had Quetzalcoatl, který se vyskytuje na chrámech, které zůstaly po tomto národu.

Mezi vykopávkami v toltéckých sídlištích byly figurky, které se vzdáleně podobají čivavám. Nejstarší figurky byly nalezeny na polostrově Yucatán. Mexičané považují Perro Chihuahuaeno za produkt křížení mezi toltéckým psem, mayským techichi a bezsrstým psem z Asie.

Toltékové a Myové byli podrobeni Aztékům, jejichž říši zničili Španělé. Současně s tím také zmizela domácí zvířata tohoto světa.

Veškeré teorie jsou víceméně domněnkami. Na cestě z Mexiko City do Puebla je klášter Huejotzingo, vystavený františkánskými mnichy z kamenů, které byly získány z toltécké pyramidy. Na kamenech jsou vytesáni psi, kteří jsou podobní dnešní čivavě.

Podle dalšího vyprávění Aztékové měli trpasličí psy. Chovali prý je ve velkém počtu najednou a každý pes měl svého otroka.

Samozřejmě, když pes umřel, musel ho následovat i otrok. Vypráví se, že tyto psi byli krmení nasekanými varlaty mladých otroků, kteří tři měsíce přes kastraci dostávali dietu z vybraných bylin. Poněvadž je dokázáno, že vládce Montezuma jedl také guláš z dětského masa, je docela možné, že psi dostávali zbytky z královské tabule. Lidský život pro vládce Montezumu nic neznamenal, a lidské o běti byly zcela běžné v jeho říši.

Existuje ještě jedna teorie, odkud čivava pochází a sice prý z Malty, kde byly při vykopávkách nalezeny mumifikované psi a ještě další „důkazy“.

Asijský původ čivavy by se event. dal vysvětlit tak, že přes Beringovu úžinu se mohli asijské národy dostat do Jižní Ameriky.

Ještě další teorie hovoří o tom, že před otevřením Panamského průplavu přicházeli Číňané jako obchodníci do Mexika, Texasu, N. Mexika, Arizony a usazovali se podél hranice. Číňané měli trpasličí psy a rozhodně je přiváželi s sebou. Tito jejich psi byli nazýváni - mexický pes nebo arizonský pes.

Teorii, legend a rádob pravdivých historek se vyskytuje nejen okolo plemene čivava, ale samozřejmě i u dalších velmi starých plemen. Jednak se to hezky poslouchá a něco na každém šprochu bude pravdy trochu.

Kdyby neexistovala migrace lidí, zvířat, v našem případě

psů, rozhodně bychom neměli takovou škálu plemen našich nejlepších přátel - psů.

Čivava je vyskytuje ve formě krátkosrsté a dlouhosrsté. Ideální váha pro chov je 2 - 2,5 kg.

Indiánští šamani používali tyto malinkaté pejsky ke svému léčení. Příkladali je na bolestivá místa svých pacientů. Čivava má vyšší tělesnou teplotu, nežli jiní psi (38-39° je normální teplota), ale čivava má tělesnou teplotu až přes 40).

Čivava je osobnost s notnou dávkou sebevědomí. Jedna stará legenda vypráví, že čivava doprovází duši zemřelého pána přes 9 řek podsvětí až do ráje. Je to velmi chytrý pejsek a nikdy se nepokládá za malého. To dokazuje někdy svým neohroženým postojem proti velikému psu, kdy svým štěkotem mu řekne, „švihej domů, vobludo, já jsem maxipes a já tě roztrhám“.

Rozhodně tomuto pejskovi odvaha nechybí. Je to velmi temperamentní pejsek, má velmi rád pohyb venku, není

to jen pes na gauč, což si mnoho lidí myslí. Čivava má i hlídací schopnosti a štěkotem upozorní svého pána na něco nebo někoho, kdo se jí vloudil do teritoria.

Je to velmi příjemný společník, kterého můžete vzít prakticky všude s sebou. V současné době se stala čivava módním psem a zákonitě s tím zdrojem spekulací mnoha množitelů. Není dobré si kupovat od těchto „chovatelů“ malinkaté pejsky, kteří právě díky této miniaturizaci mohou mít během svého života různé problémy. Standart plemene uvádí hmotnost 1,5-3 kg. Čivava se dožívá vysokého věku 13-15 roků. .

Vzhledem ke své velikosti potřebuje velmi kvalitní krmení, které obsahuje všechno, co potřebuje v dané fázi života. Je třeba věnovat i péči zubům, aby pejskovi vydržely co nejdéle.

Takže máte-li zájem o malinkého kamaráda, bude pro vás čivava tím pravým psem.

– Kr. Pavčíková –

NAŠE ZDRAVÍ

Jsmo součástí přírody, která se pomalu začíná ukládat k zimnímu spánku a my bychom měli sami sebe a také svoje děti připravit na období chladného zimního počasí, kdy nastávají chřipkové epidemie, problémy s klouby a páteří. Pomoci si můžeme pravidelným otužováním, cvičením, dostatkem ovoce a zeleniny, také popíjením různých bylinných nálevů. Rovněž můžeme náš organismus posílit masážemi a vhodně kombinovanou přírodní stravou.

Nebude správné posílat děti se začínajícím chřipkovým onemocněním do školy, protože nákaza se rychle přenáší na ostatní děti a leckdy i na učitele. Pokud onemocnění nastane, je vždy zapotřebí, a to i u dospělých, nemoc nepodceňovat, včas ulehout a uzdravit se.

J. Sobolová

Jablečný ocet

Ocet, který se vyrábí kvašením vína, obsahuje průměrně 3 – 9 % kyseliny acetonové a malé množství kyseliny tartanové. Kyselina acetonová škodí zdraví. Jablečný ocet naopak obsahuje jednu velice užitečnou kyselinu – kyselinu maleinovou. Tato kyselina je důležitá při trávení, podporuje krevní srážlivost, ovlivňuje menstruaci, přispívá ke zdraví krevních cév a tvorbu červených krvinek

Další předností jablečného octa je to, že obsahuje draslík, který má pro organismus velký význam. Je nezbytný pro děti k růstu. Jablečný ocet léčí hodně nemocí. Jeho užívání prospívá jako prevence a dobře se uplatňuje i v kosmetice. Užíváme 2 – 3 lžičky do sklenice s vodou nebo podle onemocnění i vícekrát.

Jablíček nám letos příroda naděluje hodně, a tak dávám k dobru tento recept a přeji, aby se Vám energický jablečný ocet povedl a prospěl tak Vašemu zdraví.

800 g jablek nastrohat
1 litr vody
100 g cukru nebo medu
kousek chleba nebo kvasnic
10 dnů míchat v temnu odkryté
potom přelit a vymačkat
40 – 60 dnů čerit
potom slít do lahví.

J. Sobolová

Významné dny

6. 11.

Mezinárodní den pro prevenci ničení životního prostředí ve válkách a ozbrojených konfliktech

10. 11.

Světový den vědy pro mír a rozvoj

13. 11.

Mezinárodní den nevidomých

14. 11.

Světový den diabetu

15. 11.

Den vězněných spisovatelů

16. 11.

Mezinárodní den tolerance

16. 11.

Den bez cigaret

19. 11.

Světový den prevence týrání a zneužívání dětí

20. 11.

Den industrializace Afriky

20. 11.

Světový den dětí

20. 11.

Mezinárodní nekuřácký den

21. 11.

Den filosofie

21. 11.

Světový den televize

21. 11.

Světový den pozdravů

25. 11.

Mezinárodní den boje proti násilí na ženách

28. 11.

Mezinárodní den nekupování ničeho

29. 11.

Mezinárodní den solidarity s Palestinci

SVATÁ VORŠILA – DÍL II.

Možná, že si někteří čtenáři ještě vzpomenou, jak jsme si v dubnovém Křemežsku vyprávěli o historii kaple svaté Voršily na křemežském hřbitově a o chybějícím křížku na její věži.

Další pokračování našeho příběhu, jak vrátit kříž na své místo není nijak jednoduché. Nejdříve bylo nutno zjistit výšku věže, abych věděl, jak dlouhý žebřík budeme potřebovat. Odhady se lišily tak zásadně, že tato metoda byla nepoužitelná. Moderní měřicí přístroje nebyly k dispozici, ale pan starosta si vzpomněl na svá mladá léta, odněkud vyhrabal theodolit a pak již bylo víceméně hračkou zjistit pomocí příslušné goniometrické funkce výšku. Pro zajímavost činí 20,3 m.

Další etapa vypukla v pondělí 2. října v 8:58 h, kdy díky nevšednímu pochopení příslušných pracovníků hasičského sboru v Českém Krumlově, přijelo ke hřbitovu vozidlo s výsuvným žebříkem a plošinou. Na stejný čas se podařilo dostat na místo i všechny ostatní zúčastněné, na kterých oprava kříže záleží. Nechci zatím nikoho jmenovat, ale pokud vše dobře dopadne, určitě si jejich jména nenechám pro sebe.

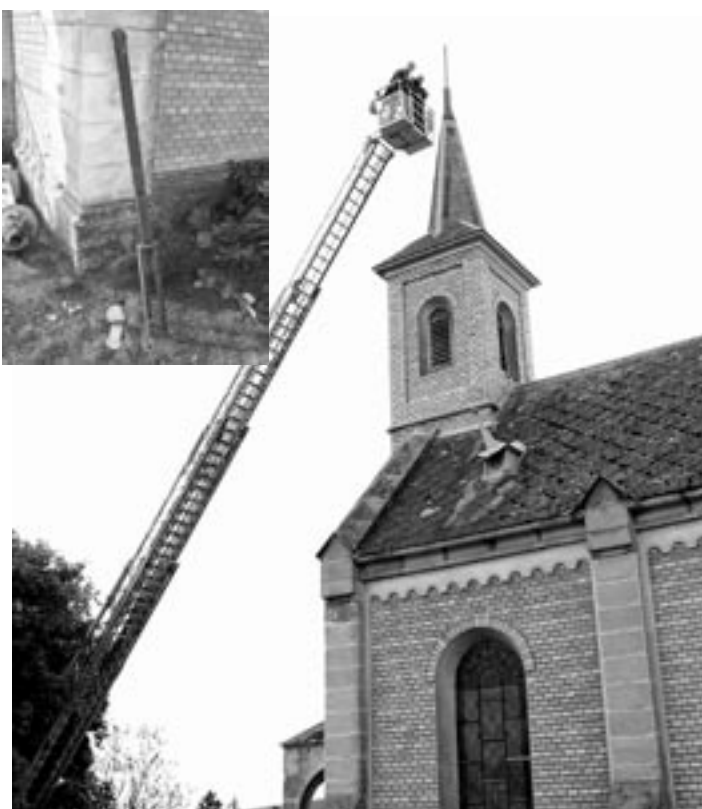
Potom šlo již vše jak po másle. Na místě se zjistilo, že kříž skutečně chybí pouze příčné břevno. Bylo však nutné demontovat plechový kryt, kterým probíhá svislá část kříže, až na hlavní věžní trám. Žádné listiny ani doklady jsme uvnitř nenašli, pouze tři průstřely neznámé ráže a data.

Co se ovšem, k mé velké radosti, našlo, byla část chybějícího příčného břevna kříže. Byla zaseklá do jednoho z vikýřů na severní straně střechy kaple. Takže teď už víme, jak kříž vypadal a jeho restaurování je tak jednodušší. Druhá část břevna zřejmě kdysi dávno spadla až na zem a nenašla se. Bylo i otázkou času, kdy nalezená část spadne z vikýře někomu na hlavu. Jak vidíte na obrázku, není to nic drobného a postižený by po zásahu mohl na hřbitově již rovnou zůstat.

K demontáži kříže od hlavního věžního trámu bylo nutno ještě použít elektrickou uhlovou brusku, a tak mě trochu zaskočil dotaz, kde je na hřbitově nejbližší zásuvka. Nemohl jsem si vzpomenout, že by některý hrob měl elektrické osvětlení a z vlastní zkušenosti vím, že o dušičkách v kapli na mne z lustru vždy kape vosk. Naštěstí je hasičské vozidlo perfektně vybaveno, takže se uvedla do chodu elektrocentrála a zásuvka se kupodivu našla přímo na plošině na konci žebříku.

Nyní se pracuje na opravě kříže a uvažuje se o různých možnostech jeho povrchové ochrany. To vše podle finančních možností církve, případně i možného příspěvku obce.

Jinak vám řeknu, že výhled z vrcholu věže je nádherný, pouze to množství hrobů působí trochu deprimujícím dojmem.

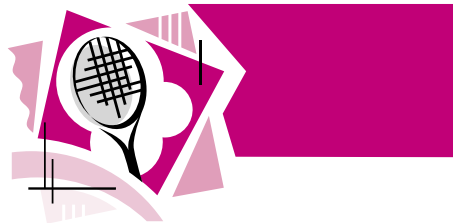
V zájmu obrazové dokumentace pro kroniku obce překonal fotograf svou fobii z výšek a vytvořil řadu překrásných obrázků. Sám ovšem neviděl nic, protože se pro jistotu díval pouze do aparátu a pevně svíral zábradlí plošiny.

Pokud vše dobře dopadne, budu vám rád vyprávět třetí dějství tohoto příběhu, na jehož konci bude pohled

na Voršilu vypadat stejně jako na snímku v dubnovém Křemežsku.

Samozřejmě mi je jasné, že kaple si zaslouží daleko větší rozsah oprav počínaje zejména opravou střechy. Berme to jako začátek a pokud tato činnost bude mít pokračování, tak jdeme po té pravé cestě. A nejde jenom o kapli, spíše o princip nebýt lhostejný k věcem, které nejsou sice životně důležité, ale jsou hezké.

- Ing. Jan Mejzlík -

Badmintonisté TJ Sokol Křemže působí ve společenském dění naší obce již více než třicet let. Za tu dobu mají na svém kontě řadu úspěchů na sportovním poli. Dokázali šířit dobré jméno naší obce nejen mimo náš region /v celé republice i za jejími hranicemi/, ale uspořádali i řadu akcí přímo „doma“. Mezi nejúspěšnější a velmi oblíbené patří i turnaj pro neregistrované hráče – tedy pro ty, kteří si chtějí vyzkoušet badminton podle mezinárodních pravidel. Ostatně to bylo i motto prvního takového turnaje – „Přijďte se přesvědčit, že badminton na břehu rybníka a badminton v tělocvičně jsou dva rozdílné druhy sportu“. S nápadem uspořádat takovýto turnaj s cílem pozvat do svých řad další zájemce přišli badmintonisté na začátku osmdesátých let minulého století. Poprvé se turnaj pro neregistrované uskutečnil v tělocvičně Základní školy dne 6. listopadu 1982. Sluší se připomenout historicky první vítěze. Mezi 17 // přihlášenými muži byl nejlepším F. Cibulka, z osmi žen byla nejúspěšnější Bártová a v kategorii žáků si v sedmičlenném startovním poli odnesl vítězství Sládek. Stojí za zmínku, že do dnešního dne je platným členem oddílu Jan Bednář, který tehdy skončil na druhém místě.

V průběhu let pokračoval turnaj bez jediného přerušení. Střídala se léta s bohatší účastí s ročníky, kdy počet přihlášených sotva přesáhl desítku. Zájemci si vždy dobře zahráli a odcházeli s pocitem dobře stráveného dne. V průběhu let se legendou turnajů stal mnohonásobný vítěz J. Reitinger. Ten se stal vítězem i posledního ročníku. To už byli soutěžící podle vlastního uvážení rozdělení na kategorie „A“ a na ty méně si věřící v kategorii „B“. Vítězem „běčka“ v roce 2005 se stal J. Štrob. Mezi ženami v posledním ročníku zvítězila domácí Přibíková. Počet startujících se v poslední době pohybuje kolem dvacítky. Ke zdárnému průběhu jistě přispívá i vhodný termín zvolený pořadateli

STRAKAPOUD

K nejužitečnějším ptákům naší přírody patří šplhavci. Jejich domovem jsou všechny typy lesů, parky a zahrady, kde vyhledávají stromy napadené dřevokazným hmyzem, který tvoří významnou část jejich potravy

Nejběžnějším z nich je strakapoud velký. Poznáme ho podle černobílého zbarvení těla doplněného sytě červenými pírkami na podbřišku. Samečci mají navíc červenou pásku v týle, která u samic chybí. Délka těla dospělého strakapouda je 23 cm.

Brzy na jaře dávají o sobě samečci vědět hlasitým teritoriálním bubnováním. Využívají k němu např. suché dobře rezonující větve, telegrafní sloupy, oplechování střech, okapové roury, různé plechové cedulky apod. Hnízdí dutinu si pár vytesává nejčastěji v narušeném dřevě stromů. V dubnu na její dno samička snese 4 – 7 bílých vajíček a střídavě je s partnerem zahřívají do vylíhnutí mláďat 14 dní.

Potrava strakapoudů je živočišná i rostlinná. První část tvoří všechna vývojová stadia hmyzu, zvláště dřevokazného. Vytesávají ho ostrým zobákem ze dřeva napadeného stromu. Při jeho vyhledávání šplhají po kmeni, k čemuž jim dobře slouží zvláště přizpůsobené nohy se dvěma prsty směřujícími dopředu a dvěma obrácenými vzad. Při šplhání využívají jako oporu tuhá ocasní pera. Rostlinnou složkou jsou semena jehličnatých stromů, ořechy, žaludy a ovoce. Kdo se častěji pohybuje v přírodě, zná tzv. strakapoudí kovárnu. Je to vhodné místo na kmeni nebo větvi stromu, kam strakapoud nosí smrkové či borové šišky. Přinesenou šišku si přidrží hrudí a údery zobáku ji zaráží do štěrbin v kůře. Potom z ní pohodlně vybere

semínka, zobákem ji vyhodí a odlétá pro další. U kořenů takového stromu pak nalezneme celou hromádku šišek s podivně rozevřenými šupinami. Nepříjemnou vlastností strakapoudů je vytesávání otvorů do dřevěného obložení nebo polystyrenového zateplení budov. Sem postačí zavěsit nastříhané proužky třpytivé fólie nebo z kartonu vystřiženou a vybarvenou siluetu krahujce – obávaného přirozeného nepřitele drobných ptáků. V zimě bývají častými návštěvníky krmítek.

Na našem území ještě řídce hnízdí strakapoud malý, hráze jihočeských rybníků se staletými duby bývají domovem strakapouda prostředního, na Moravě žije strakapoud jižní a posledním nejvzácnějším z rodiny strakapoudů je obyvatel rozsáhlých lesů Šumavy – strakapoud bělohřbetý.

- Pavel Jakeš -

(Vlastní ilustrace: strakapoud velký)

v současné době na den státního svátku – 17. listopad.

Tento den bude termínem turnaje pro neregistrované i v letošním roce. Pořadatelé znovu přepočítali počet dosavadních turnajů, aby opravili loňské nejasnosti v počtu odehraných turnajů. Tento ročník bude tedy skutečně jubilejní – pětadvacátý!

Zveme tedy tímto všechny zájemce o badminton – přijďte si zahrát se soupeři sobě rovnými. Hraje se 17. listopadu 2006, tedy v pátek! Hraje se od devíti hodin v tělocvičně základní školy v Křemži. Přihlášky přijímá ředitel turnaje pan Z. Podpěra do 8.45 hodin spolu se startovním 50 Kč. Za startovné bude soutěžícím poskytnut servis v podobě badmintonových míčů, je možno zapůjčit si badmintonové rakety i přijmout rady přítomných hráčů badmintonu, kteří se budou podílet na rozhodování zápasů. Jistě je výhodou, pokud má někdo raketu vlastní.

Podmínkou je vlastní sálová obuv a vhodné je sportovní oblečení /určitě se zapotíte/.

Startovat mohou hráči starší 15 let, kteří nevlastní licenci badmintonového hráče. Vypsány jsou kategorie mužů a žen ve dvouhrách. Podle vlastního uvážení se soutěžící mohou přihlásit do kategorie „A“, pro ty zkušenější, usilující o celkové prvenství, nebo do kategorie „B“, pro ty méně zkušené.

Řídící soutěže pan Podpěra povede turnaj tak, aby soutěže dvouher skončily kolem patnácté hodiny. Kdo bude mít ještě chuť a sílu, bude si moci vyjednat i zápasy ve čtyřhrách po skončení turnaje.

Zveme všechny zájemce o aktivní trávení volného času – přijďte si zahrát badminton. Je krásný. Ev. dotazy či předběžné přihlášky je možné uskutečnit na telefonu:

380741127
u dr. V. Koudelky

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Denis VOKURKA

Křemže – 75 let

Jana TROUPOVÁ

Křemže – 75 let

František BENEŠ

Lhotka - 80 let

NAVŽDY JSME SE ROZLOUČILI

František DOLEŽAL

Křemže – 72 let

Jan HÁLA

Chlumeček – 77 let

POZVÁNKA

Navštivte nás

na internetu

www.kremze.cz

Na našich stránkách

sledujte aktuality,

pozvánky....

Naleznete zde

těž všechna čísla

Křemežských novin.

ÚŘAD PRÁCE V ČESKÉM KRUMLOVĚ

Odbor státní sociální podpory

Úřední dny ve Křemži:

30. října 2006

27. listopadu 2006

18. prosince 2006

ZÁLOHA NA VODNÉ A STOČNÉ

se vybírá ve dnech středa
až pátek:

středa 15. listopadu 2006

od 12:30 do 17:00 h

čtvrtek 16. listopadu 2006

od 12:30 do 16:00 h

pátek 17. listopadu 2006

od 12:30 do 14:30 h

**v přízemí Radnice
ve Křemži, č. dveří 11.**

UPOZORNĚNÍ ZMĚNA

Fotografování

průkazové fotografie

každou středu

od 15:00 do 16:30 hodin

Obecní úřad Křemže

II. poschodí.

Místní sdružení

Občanské demokratické
strany Křemže

děkuje všem voličům,

kteří přišli k volbám

a dali hlas

naším kandidátům.

Jaroslav Navák

Posledním tradičním dvoudenním závodem o Vodňanského kapra 21. a 22. října 2006 skončila úspěšná sezóna orientačních běžců z Tělovýchovné Jednoty Sokola Křemže. Že byla velice úspěšná ukazují výsledky.

V šestikolovém seriálu v Rakousku - Linz-cupu startovalo z našeho oddílu 14 závodníků. Poslední závod se konal **7. října**. Celkové výsledky za šest závodů byly velmi dobré. V hlavní kategorii mužů A se umístil Zimmermann Pavel na 5. místě a Klimeš Petr byl 12. **V kat. HBlang** byl 5. Mražík Karel, 8. Moravec Kamil, 10. Moravec Miloš a 18. Pazderka Hynek. **V kat. HBkurz** se umístil na 5. místě Štindl Vladislav. Nejlepšího umístění však zaznamenaly naše ženy. **V kat. DBlang** suverénně zvítězila Dulovcová Marie, v kat. **Dbkurz** ji napodobila také vítězstvím Troupová Vladka. **V kat. C (žactvo)** byl též první Zimmermann Martin a třetí byl Prais Marcel. Na druhém místě se umístila děvčata Klimešova, **v kat. K** - zde se hodnotil počet závodů. Po prázdninách začala podzimní část oblastních soutěží družstev a jihočeský žebříček jednotlivců.

2. 9. 2006 se běželo 7. kolo v Lomci u Stráškovic. Z výsledků - D21-1. Dulovcová Marie, 8. Kovaříčková Adéla, 9. Moravcová Jitka, D35 - 3. Kovaříčková Darja, D45 - 1. Troupová Vladka. V kat. H14 - 3. Zimmermann Martin, 6. Prais Marcel. H21 - 2. Zimmermann Pavel, 6. Klimeš Petr. H45 - 1. Moravec Kamil, 5. Mražík Karel, 11. Pazderka Hynek, 12. Moravec Miloš. H55 - 3. Štindl Vlad. Druhý den, **3. 9. 2006 se běželo v Kašperských Horách o Šumavský kufr (8. kolo KŽJ).** Na tomto závodě startovali též závodníci západočeské oblasti. H21 - 2. Dulovcová Marie, 9. Moravcová Jitka, D35 - 4. Troupová Vladka, H14 - 10. Prais Marcel, 15. Zimmermann Martin, H16 - 6. Šandera Filip, H21 - 5. Zimmermann Pavel, 16. Klimeš Petr, H35 - 14. Mražík Karel, 15. Pazderka Hynek, H45 - 4. Moravec Miloš, H65 - 3. Štindl Vlad.

9. a 10. září 2006 se naši zúčastnili

7. a 8. kola národního žebříčku B v Rabštejnské Lhotě a v Borové u Poličky. Dalším kolem, a to osmým, pokračoval jihočeský žebříček na Zvůli u Kunžaku společně s oblastí Vysočina. Na stupně vítězů vystoupili v kat. H16 - 2. Šandera Filip, H21 - 2. Zimmermann Pavel, D21 - 2. Dulovcová Marie. **Závod se konal 16. září. Druhý den 17. září jsme závodili poblíž Lišova v Levíně.** D10 - 1. Machová Ivana, D12 - 4. Machová Miroslava, D21 - 1. Dulovcová Marie, 6. Moravcová Jitka, D35 - 2. Kovaříčková Darja, 4. Troupová Vladka, 5. Machová Ivana, H14 - 2. Mach Martin, H16 - 2. Šandera Filip, H21 - 2. Zimmermann Pavel, H35 - 6. Mražík Karel, H45 - 3. Moravec Miloš, H55 - 5. Štindl Vlad.

Mistrovství České republiky a veteraniáda na klasické trati se konalo 23. a 24. září ve Střezivojicích na Kokořínsku. Z Křemže startoval v kat. H40 Zimmermann Pavel a v kat. D35 Dulovcová Marie. Ze sobotního semifinále oba dva postoupili do finále A, kde se Pavel umístil na 14. místě a Maruška na výborném 7. místě.

10. kolo KŽJ se konalo 8. října v Prachaticích. Zapěkného slunečného počasí se všichni závodníci zapotili, protože terén byl značně kopcovitý, ale naši se neztratili. D10 - 2. Machová Ivana, D12 - 2. Machová Mirka, D35 - 2. Troupová Vladka, 3. Machová Ivana, 4. Kovaříčková Darja, H14 - 4. Prais Marcel, H16 - 1. Šandera Filip, H21 - 4. Zimmermann Pavel, H45 - 2. Moravec Miloš, H55 - 4. Štindl Vlad.

Posledními dvěma koly, a to 11. a 12.,

byl zakončen krajský žebříček a soutěž družstev na tradičním **dvoudenním závodě o Vodňanského kapra na Pražáku u Vodňan.** Na tomto tradičním závodě startovalo 350 závodníků z 35 oddílů z Čech a Moravy. Na stupně vítězů z našeho oddílu vystoupili v kat. H14 - 3. Mach Martin, H16 - 3. Šandera Filip, D21 - 3. Dulovcová Marie. Ihned po tomto závodě byl vyhlášeno konečné pořadí v krajském žebříčku jednotlivců žactva a dorostu.

Výsledky Křemežských:

D10 - **1. Machová Ivana**, D12 - **2. Machová Miroslava**, H14 - **3. Zimmermann Martin**, 4. Prais Marcel, 5. Mach Martin, H16 - **1. Šandera Filip**.

Konečné umístění dospělých:

D21 - **1. Dulovcová Marie**, 3. Moravcová Jitka, 5. Kovaříčková Adéla, D35 - **2. Troupová Vladěna**, 5. Kovaříčková Darja, 6. Machová Ivana.

H21 - **1. Zimmermann Pavel**, 6. Klimeš Petr, H35 - 6. Mražík Karel, 7. Pazderka Hynek, H45 - **2. Moravec Miloš**, H55 - **3. Štindl Vlad**.

Soutěž družstev:

Žactvo - 3. Sokol Křemže (startovalo 8 družstev)

Dorost - 1. Sokol Křemže (startovalo 10 družstev)

Dospělí - 1. Sokol Křemže (startovalo 11 družstev)

Veteráni - 1. Sokol Křemže (startovalo 13 družstev)

- **Štindl Vlad.** -

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Ve středu 11. října 2006 se v naší obci konalo letos již třetí slavnostní vítání občánků. Zúčastnilo se 12 dětí se svými rodiči - 4 chlapci a 8 děvčat.

Slavnostní atmosféru vytvořily děti z MŠ Křemže pod vedením paní učitelky Vejvodové. Pozvané děti přivítal starosta obce Ing. Josef Troup a rodiče se zapsali do pamětní knihy.

Každá rodina obdržela poukázku v hodnotě 400 Kč na odběr zboží v DM drogerii, pohádkovou knížku, pamětní list a maminky květinu. Fotografie z vítání občánků si rodiče mohou vyzvednout na matrice OÚ.

Dana Bartošová
matrikářka OÚ

Podlahové studio **EUROFLOORS**

PAVEL CHUMAN

Husova 72

České Budějovice 370 05

385 310 943

777 608 864

Stavební firma **JICA, s. r. o.**

Nový Doubek 184

382 03 Křemže

**Nově otevřená
kancelář:**

Pracovní doba:

6:30 – 10:00 hodin,

12:00 – 14:00 hodin

**V mimo pracovní dobu po
domluvě.**

Jiří Cába: mobil: 776 744 375

Jiří Cába ml.: mobil: 777 278 140

Kancelář: tel. + fax: 380 727 146

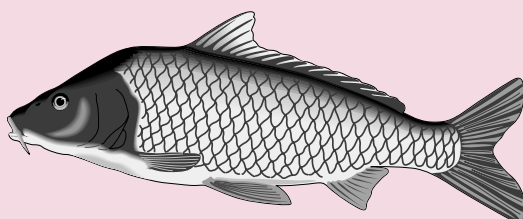
e-mail: jica@centrum.cz

VÁNOČNÍ PRODEJ KAPRŮ V NOVÉ VSI

Čtvrtek, 21. prosince od 9:00 do 18:00 hodin

v areálu čističky Nová Ves

1 kg živé váhy 60,- Kč

PROVÁDÍME, ZAJISTÍME

**v kanceláři č. 7 na Obecním
úřadě ve Křemži**

- vedení účetnictví,
- účetní poradenství,
- pojištění osob, majetku a rizik
u Kooperativy, a. s.

**Ing. Konstantin ŠTIBIC
Lhotka 3**

**tel. č. 380 741 960
732 722 579**

- penzijní připojištění pro Credit
suisse
- stavební spoření s Buřinkou
(Česká spořitelna),
- pojištění osob, majetku a rizik
u Allianz, a. s.

**Ing. Jitka ŠTIBICOVÁ
Lhotka 3**

**tel. č. 380 741 960
960 777 341**

(po telefonické dohodě)

CO SE U NÁS DĚLO V MINULÉM MĚSÍCI

Dne 7.10. proběhl ve Chmelné již potřetí den seniorů, který se těší stále větší návštěvě.

KŘEMEŽSKO - měsíčník
Vydává: Obec Křemže
 Náměstí 35
 382 03 Křemže
www.kremze.cz
 DIČ: CZ00245950
Zodpovídá: J. Troup
Redakce: J. Boršovský, J. Cipínová
Uzávěrka: 30. 10. 2006
MK ČR E 11574
Tisk: Josef Posekaný
 tel./fax: 387 312 242
 e-mail: jposekany@iol.cz
Počet výtisků: 450 ks

NÁMĚSTÍ V MINULOSTI A DNES

